

У В О Д

Пројекат је сложен, привремен и јединствен подухват који има за циљ да одређену активност, било да је производ или услуга, успешно реализује. Његова актуелност се базира на коришћењу великог броја учествујућих материјалних и нематеријалних елемената, често великом броју ангажованих људи и сл. Привременост значи да сваки пројекат има свој почетак и крај, а јединственост да је сваки пројекат специфичан сам за себе и да га није могуће поновити. Пројекат представља корак у непознато. Пројектом се могу сматрати подухвати: пројектовање и конструисање куће, пројектовање новог прототипа, лансирање новог производа, имплементација новог система, побољшање продуктивности у предвиђеном периоду... Да би се нека активност сматрала пројектом, она треба да има четири основне карактеристике:

- обухватност задатка
- непоновљивост подухвата
- сложеност задатка
- подршка.

Заједничке особине за све типове пројектасу:

- циљ
- рокови
- комплексност
- обим и природа задатка
- ресурси
- организациона структура
- информациони и контролни систем.

И М П Л Е М Е Н Т А Ц И Ј А

Фазе развоја пројекта и напредовања, треба да буду јасно дефинисане ради квалитетнијег праћења и управљања пројектом. Можемо јасно издиференцирати четири основне фазе:

- конципирање
- планирање
- извршење(имплементација) и
- завршетак.

Када су сви циљеви постављени, планови утврђени, све организационе припреме завршене и сви потребни ресурси обезбеђени, долази до кључне фазе процеса менаџмента, до момента када све активности треба покренути и започети извршење – имплементацију пројекта. Овај моментат је важан и због чињенице да се до тог тренутка, из објективних или субјективних разлога, цео поступак може зауставити или одложити, на одређено или неодређено време, свесно и без великих ломова. Сама чињеница да примена пројекта не почиње у предвиђено време може упућивати на неадекватно планирање и одређене пропусте у целокупном пројекту, ипак производи много мање штете него када се пројекат заустави или прекине у моменту када је његова имплементација већ започела. Такав случај има вишеструке негативне консеквенце, како у односу на спољни амбијент, тако и на унутрашње људске ресурсе ангажоване на пројекту. Пројекат који на тај начин заврши пре него што је заиста и почео, са аспекта људи који су учесници таквог пројекта, у негативном следу догађаја има шест фаза:

- почетни ентузијазам
- разочарење
- паника
- тражење кривца
- кажњавање недужних
- похвала оних који нису учествовали.

То је још један разлог да се имплементацији приступи са максималном одговорношћу и усаглашено са другим фазама пројекта, јер ова фаза представља сврху и кулминацију сваког пројекта.

У складу са овом анализом пројекта, имплементација представља фазу непосредног управљања ресурсима и координирања активности, како би се циљеви остварили, односно предвиђене активности или преузете обавезе оствариле на време и у оквиру зацртаних трошкова. Фаза имплементације не може се посматрати одвојено од планирања и организације које јој предходе, или од контроле која иде упоредо и након имплементације. Само ове четири фазе заједно чине целину, и само њихово стручно, одговорно и координирано обављање може дати пун ефекат. Активности везане за сам процес имплементације могу се поделити у две групе. Једну групу чине активности везане за технологију, процедуру и неопходне операције, а другу групу активности везане за људе као носиоце и кључни фактор сваке имплементације. Посматрано из тог угла, свака успешна имплементација има више предуслова:

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com